

Erasmus + KA2 – Törökország – 2020.02.23.-02.29.

„Mesleki Egitimde Girişimcilik Egitimi”

2019-1-TR01-KA229-076431_3

Helyszín: Törökország / Ankara

Időpont: 2020.02.23-02.29.

Iskolánk 6 tanulója –Csáki Bence, Krizsán Dzsesszika, Kapocsán Panna Lili, Repka György, Szabados Fanni Zoé, Vajda Valter, és 2 tanára –Erdélyi Lajosné és Zsilinszki-Kutasi Angéla-Törökország fővárosában, Ankara városában vett részt a „Mesleki Egitimde Girişimcilik Egitimi” projekt során következő találkozásán 2020. február 23-tól 29-ig.

Utazásunkat 4:15 perckor kezdtük el a BSZC Zwack József Szakközépiskola elől indulva, majd 7 óra tájékában érkeztünk meg a Liszt Ferenc Nemzetközi Repülőtérre. Sokunknak ez volt élete első repülőgép utazása, egyeseket pozitív, másokat negatív érzésekkel töltött el gondolata. Első megállóhelyünk *Isztambul* volt, ahol két órányi várakozást követően szálltunk fel az *Ankarába* induló repülőre. Megérkezésünk nehézkes pillanata volt, hogy csomagjainkat külön kellett felkutatnunk. A repülőtér előtt egy kisbusz várt minket. Első utunk a szállásunkhoz vezetett, ami egy csendes környéken helyezkedett el. Teljesen meg voltunk elégedve a szoba nyújtotta körülményekkel. Lepakolásunk után egy közeli kis "étterembe" tértünk be vacsorázni, ahol a legkedvesebb kiszolgálást kaptam eddig egész életemben. Olyan kellemes volt, hogy még a tulajjal, illetve annak ismerősével is összebarátkoztunk.

A hetünk szokás szerint az iskolában kezdődött. Megtapasztaltuk milyen egy török középiskola és annak élete, milyen szakmák tanulhatók ott. Kísérőink nagyon kedvesek voltak, mind diák és tanárok terén. Az angol nyelvű tudásunkat vettük elő, hogy fent tudjuk tartani a kommunikációt. Megismerkedtünk a másik két ország tanulóival, iskoláival és azok helyi kultúrájával. Napunkat kiegészítette az iskola körbetekintése, majd egy számunkra furcsa ebéd. Miután az étkezöben végeztünk egy generációk internet- és digitális eszközök használatát érintő előadást hallgattunk meg. Az iskolában végezve, elvittek egy helyi telepre, ahol egy számunkra nem ismert művészeti formával ismerkedtünk meg. A nap végéhez érve elmentünk egy közös vacsorára, majd este a többi utazó társunkkal meglátogattuk a bevásárló központot, ahol mindent találtunk, ami csak szemnek, szájnak ingere.

A második napon ismételten iskolapadba ültünk be, de eltérően az első naptól nyugalmasabb volt az iskolában tartózkodásunk. Feladataink volt egy hirdetés elkészítése választott termékről. Senkit nem érintett váratlanul, hogy ezt kellett prezentálnunk a csoportok előtt. Miután kiértékeltek egymás munkáit, ebédeltünk, majd meglátogattunk egy céget, ami az

iskoláztatással foglalkozik főként, de persze elhanyagolhatatlan, hogy nagyon fontos termelői szerepet vállal Ankarában különböző termékekben. Ennek folytatásaként meglátogattuk egyik üzemüket, ahol betekintést nyertünk a gyártás folyamatába. Estére úgy döntöttünk, hogy megkóstolunk ínycsebb és tradicionálisabb ételeket a bevásárlóközpontban.

A harmadik napon meg kellett lepődjünk. Számításaink szerint egy nagy és igazi Bazaarba fogunk majd kikötni, de jött a tény, hogy az iskolán belül fogunk árusítani a diákoknak! Meglepődtünk, de jól kezeltük a helyzetet. Ebédünk után útra keltünk, hogy meglátogassunk pár történelmi helyet. Meglátogattuk az Atatürk Mauzóleumot – az Anitkabir-t, az Ankara Castel-t, és a mellette levő kulturális múzeumot, majd felmentünk egy kilátóba a kastélyban, ahol gyönyörű volt a kilátás.

A negyedik napunk volt a legizgalmasabb napunk mind között. 5-5 óra utazás oda és vissza a helyszínre, Cappadokiába. Túránk során bele ízlelhettünk a kerámia készítés alapjaiba, amit ki is próbálhattunk. Majd egy igazán csodálatos ebédben volt részünk, amit felcsigázott még a környezeti hatás is! Visszafelé úton megcsodálhattuk azt, amiért igazából is utaztunk, de számos helyen megálltunk, hogy gyönyörködhessünk a környezetben! Minden percet megért. A vacsoránkat is útközben költöttük el.

Elérkeztünk az utolsó napunkhoz, visszatértünk még egyszer utoljára az iskolába, ahol előadhattuk rapjeinket, vagyis ez lett volna a program, de nemzeti gyásznap volt, ami a zenehallgatást aznapra tiltotta. A rapjeinket aláfestés nélkül adtuk elő, mely kissé poénos volt. Megkaptuk újabb feladatunk, ami egy csoportok közötti rap elkészítése volt, de ez sem volt akadály számunkra.

Este elmentünk egy csodálatos étterembe búcsúvacsorára, ez az este is nagyon jó hangulatban telt. Megvacsoráztunk, utána még beszélgettünk kicsit, ezután visszamentünk a hotelbe pihenni, mert másnap reggel korán indultunk haza. Ezen a héten mindenki nagyon jól érezte magát, barátokat szereztünk. Meg voltunk elégedve mindennel! Csodálatos egy hét volt Törökországban.

